

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Rijeci
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj: P-36/2025-29

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji Tamari Jugo Smoljanović, u parničnom predmetu tužitelja URBANO OGLAŠAVANJE d.o.o. Rijeka, Školjić 15, OIB: 46663421034, kojeg zastupa punomoćnik Teo Ranić, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu Teo Ranić i Ivo Matić, Rijeka, Užarska 17/III protiv tuženika KOMUNALNO DRUŠTVO AUTOTROLEJ d.o.o. Rijeka, Školjić 15, OIB: 19081493664, kojeg zastupa punomoćnik Goran Gatara, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu Saša Poldan, Goran Gatara, Valentina Vižintin, Marko Komorski, Ana Ilić i Soča Fruk Morina iz Rijeke, Jadranski trg 4/II, radi naknade štete u iznosu od 134.126,14 EUR s kamatom, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 12. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, objavljene 12. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 87.750,00 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 27. svibnja 2022. po stopi od 5,49% godišnje do 30. lipnja 2022., od 1. srpnja 2022. po stopi od 5,31% godišnje do 31. prosinca 2022., od 1. siječnja 2023. po stopi od 5,50% godišnje do 30. lipnja 2023., od 1. srpnja 2023. po stopi od 7,00% godišnje do 31. prosinca 2023., od 1. siječnja 2024. po stopi od 7,50% godišnje do 30. lipnja 2024., od 1. srpnja 2024. po stopi od 7,25% godišnje do 31. prosinca 2024., od 1. siječnja 2025. po stopi od 6,15% godišnje do 30. lipnja 2025., a od 1. srpnja 2025. po stopi od 5,15% godišnje do isplate, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za tri postotna poena u roku od 15 (petnaest) dana.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u preostalom iznosu od 46.376,14 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama te u dijelu u kojem tužitelj traži plaćanje zakonske zatezne kamate po stopi većoj od dosuđene u t. I. izreke presude.

III. Nalaže se tuženiku platiti tužitelju na ime prouzročenog parničnog troška iznos od 23.530,47 EUR zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od 12. lipnja 2026. (dana donošenja presude) po stopi od 5,15% godišnje, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za tri postotna poena, do isplate u roku od 15 (petnaest) dana.

IV. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška u preostalom iznosu od 195,00 EUR kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 31. siječnja 2025. podnio tužbu pred ovim sudom protiv tuženika radi naknade štete od 134.126,14 EUR s kamatom. Obrazlaže da su tužitelj i tuženik bili u poslovnom odnosu na temelju Ugovora o zakupu oglasnih površina na autobusima u vlasništvu tuženika broj 400-06-16/18 od 30. kolovoza 2016. (dalje: Ugovor). Na temelju Ugovora tuženik je kao zakupodavac dao u zakup oglasne površine autobusa u njegovom vlasništvu, dok se je tužitelj kao zakupoprimac obvezao izrađivati, aplicirati i uklanjati oglasne poruke na autobusima u vlasništvu tuženika. Ugovor je sklopljen na razdoblje od 5 godina te je izmijenjen Dodatkom 1. Ugovoru zbog izvanrednih okolnosti nastalih uslijed pandemije virusa COVID 19, Dodatkom 2. Ugovoru, Ugovor je produljen do 31. prosinca 2021., dok je Dodatkom 3. Ugovoru, produljen do 31. siječnja 2022., odnosno do okončanja postupka javnog poziva za prikupljanje ponuda za davanje u zakup oglasnih površina na autobusima, ističe se da u svim Dodacima Ugovoru postoji odredba da sve ostale odredbe Ugovora koje nisu mijenjane Dodacima, ostaju na snazi neizmijenjene.

1.1. Tuženik je 27. travnja 2022. na svojim web stranicama objavio Javni natječaj za zakup vanjskih oglasnih površina na autobusima u njegovom vlasništvu. Dana 5. svibnja 2022. održano je javno otvaranje ponuda i licitacija, na kojoj su sudjelovali tužitelj, zajednica ponuditelja INFO MEDIA GROUP d.o.o. Zagreb, INFO MEDIA GROUP d.o.o. Banja Luka, MEGATONE d.o.o. Banja Luka te MEDIA BUS d.o.o. Domžale te je najpovoljniju ponudu ponudila zajednica ponuditelja INFO MEDIA GROUP d.o.o. Zagreb, INFO MEDIA GROUP d.o.o. Banja Luka, MEGATONE d.o.o. Banja Luka u iznosu od 750.000,00 kuna godišnje. Na predmetnoj licitaciji tužitelj je istaknuo svoje pravo na prvenstveni zakup te je izjavio da „pridržava pravo pozvati se na pravo prvenstvenog zakupa utvrđenog postojećim ugovorom o čemu će u roku od 8 dana obavijestiti KD AUTOTROLEJ d.o.o.“.

1.2. Naime, tužitelj i tuženik su čl. 19. st. Ugovora ugovorili da „nakon isteka Ugovora, Zakupoprimac ima pravo prvenstvenog zakupa koje se ostvaruje na način da je po prvom pozivu Zakupodavca, Zakupoprimac ovlašten zaključiti Ugovor o zakupu prihvaćajući uvjete koje je Zakupodavcu ponudio najpovoljniji ponuditelj zakupa oglasnih površina. Pravo na prvenstveni zakup ističe u roku od 15 dana od dana kada je Zakupodavac primio poziv i predstavlja uvjet za zaključenje Ugovora o zakupu oglasnih površina na autobusima. Zakupodavac nema pravo na prvenstveni zakup ukoliko je ovaj Ugovor raskinut njegovom krivnjom i ako je to protivno pozitivnim propisima RH.“

1.3. Sukladno navedenoj ugovornoj odredbi te danoj izjavi na licitaciji 5. svibnja 2022., tužitelj je pisanim putem obavijestio tuženika 10. svibnja 2022. da prihvaća sve uvjete najpovoljnijeg ponuditelja, kao i najvišu izlicitiranu cijenu zakupa u iznosu od 750.000,00 kuna te traži od tuženika da sukladno čl. 19. Ugovora sa njime zaključi novi Ugovor o zakupu oglasnih površina. Tuženik je 10. svibnja 2022. unatoč dostavljenoj obavijesti od strane tužitelja, protivno ugovornim odredbama i pozitivnim zakonskim propisima, donio Odluku o odabiru najpovoljnije ponude i to ponude zajednice ponuditelja INFO MEDIA GROUP d.o.o. Zagreb, INFO MEDIA GROUP d.o.o. Banja Luka, MEGATONE d.o.o. Banja Luka u iznosu od 750.000,00 kuna godišnje koju je tužitelju dostavio 11. svibnja 2022.

1.4. Tužitelj navodi da je između tužitelja i tuženika u tijeku parnični postupak koji se vodi kod ovoga suda pod poslovnim brojem P-277/2022, u kojem je

prvostupanjskom odlukom odbijen tužbeni zahtjev tužitelja na sklapanja ugovora o zakupu oglasnih površina na autobusima u vlasništvu KD AUTOTROLEJ d.o.o. Rijeka. Protiv navedene odluke tužitelj je podnio žalbu te se postupak trenutačno vodi pri Visokim trgovačkom sudu Republike Hrvatske u kojoj presudi sud utvrđuje da budući da je tuženik skrivio nemogućnost ispunjenja, tužitelju pripada pravo zahtijevati popravljjanje štete koju je zbog toga pretrpio u smislu čl. 342. st. 2. Zakona o obveznim odnosima.

1.5. Tužitelj je prilikom izračuna naknade štete uzeo u obzir ukupne prihode tužitelja od zakupa oglasnih površina i produkcije oglasnih poruka na autobusima tuženika u razdoblju pet godina ugovora (1.9.2016.-31.8.2021.) koji su iznosili 697.113,42 EUR, što je u prosjeku 139.422,68 EUR/godišnje te je uzeo u obzir trošak zakupa, trošak materijala za izradu oglasa i utvrdio iznos naknade štete koju je tužitelj pretrpio iz razloga što tuženik nije ispunio svoju ugovornu obvezu odnosno nije sa tužiteljem zaključio Ugovor o zakupu oglasnih površina na autobusima u vlasništvu KD AUTOTROLEJ d.o.o. Rijeka sukladno Javnom natječaju za davanje u zakup vanjskih oglasnih površina na autobusima KD AUTOTROLEJ d.o.o. od 27. travnja 2022. Sukladno čl. 342 i čl. 1089. Zakona o obveznim odnosima šteta iznosi 67.063,07 EUR godišnje. Budući da je predmetni ugovor trebao biti sklopljen na trajanje od 2 godine, tužitelj ovom tužbom potražuje štetu u visini 2 godišnja prosječna prihoda, odnosno u iznosu od 134.126,14 EUR. Predlaže prihvatiti tužbeni zahtjev.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je točno da su stranke bile u poslovnom odnosu temeljem Ugovora o zakupu oglasnih površina na autobusima u vlasništvu KD AUTOTROLEJ d.o.o. br: 400-06-16/18 od 30. kolovoza 2016. i dodataka istom Ugovoru i da je taj poslovni, odnosno pravni odnos prestao istekom vremena.

2.1. Nadalje, 10. ožujka 2022. tuženik je objavio Javni natječaj za davanje u zakup vanjskih oglasnih površina na autobusima tuženika (putem licitacije) u kojem je, kao i u prvom Javnom pozivu od 4. siječnja 2022., bilo navedeno da prijašnji zakupnik ima pravo prvenstva zakupa u slučaju da prihvati uvjete najpovoljnijeg ponuditelja. Protiv takvog Javnog natječaja INFO MEDIA GROUP d.o.o. Zagreb, uputilo je prigovor po punomoćniku u kojem je u bitnome istaklo kako se odredbom da prijašnji zakupnik ima pravo prvenstva zakupa u slučaju da prihvati uvjete najpovoljnijeg ponuditelja :“...priječi pristup tržištu konkurenciji zakupoprimca i onemogućuje zdravu tržišnu utakmicu“, budući da drugi potencijalni zakupoprimci nemaju poslovnog interesa sudjelovati na natječaju na kojemu je uspjeh zajamčen bivšem zakupoprimcu. Nadalje se tvrdi u prigovoru da tuženik kao jedini javni gradski i međugradski prijevoznik, preferiranjem jednog zakupnika čini zlouporabu vladajućeg položaja na tržištu.“

2.2. Tuženik je utvrdio osnovanost primjedbi iz prigovora i poništio taj javni natječaj te je 1. travnja 2022. objavio Javni natječaj za davanje u zakup vanjskih oglasnih površina na autobusima KD AUTOTROLEJ d.o.o.(putem licitacije) bez odredbi o pravu prvenstva zakupa prijašnjeg zakupodavca budući da prijašnji zakupodavac na javnoj licitaciji, pod jednakim uvjetima, kao i ostali natjecatelji koji zadovoljavaju početne kriterije, ima pravo ostvariti sklapanje Ugovora o zakupu, a koji javni natječaj je iz formalnih razloga poništen te je 27. travnja 2022. objavljen novi Javni natječaj za davanje u zakup vanjskih oglasnih površina na autobusima KD AUTOTROLEJ d.o.o. (putem licitacije) s istim sadržajem. Poziva se na odredbe čl. 8. st. 1. i 4. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja.

2.3. Dana 5. svibnja 2022. javno su otvorene ponude i provedena je licitacija na kojoj je početna cijena iznosila 500.000,00 kuna, a tužitelj URBANO OGLAŠAVANJE d.o.o. je ponudio cijenu od 550.000,00 kuna, dok je zajednica ponuditelja INFOMEDIA GROUP d.o.o. Zagreb ponudila cijenu od 750.000,00 kuna, nakon čega je tužitelj odustao od daljnje licitacije.

2.4. Tužitelj potražuje navodnu izmaklu dobit za dvije godine. Međutim, iz sadržaja javno objavljenog natječaja od 27. travnja 2022., kao i iz Ugovora koji je sklopljen s društvom INFOMEDIA GROUP d.o.o. Zagreb 26. svibnja 2022. u čl. 17. st. 4. jasno je određeno da se isti sklapa na razdoblje od 1 (jedne) godine. Dakle, u potpunosti je neosnovano potraživanje navodne izmakle dobiti tužitelja za dvije godine budući i da je s tuženikom sklopljen Ugovor, bio bi sklopljen na godinu dana.

2.5. Neosnovano je i potraživanje tužitelja s naslova izmakle dobiti i za godinu dana. Naime, sukladno čl. 19. st. 3. i 4. Ugovora o zakupu oglasnih površina od 30. kolovoza 2016. tužitelj je nakon isteka istog Ugovora, nastavio oglašavati na autobusima tuženika te je na dan 31. svibnja 2022. prema evidenciji samog tužitelja, imao svoje oglase na 85 autobusa tužitelja, a od kojih su mnogi ostali na istima čak i u 2023. Iz Zapisnika o usklađenosti evidencija oglasnih površina vidljivo je po rednim brojem 64 (Plakat media) da tužitelj istog klijenta oglašava na 10 autobusa i da prodao reklame istom klijentu od 1. svibnja 2022. do 31. prosinca 2023., a prema Ugovorima koje je tužitelj dostavio tuženiku postoji još dodatnih 10 oglasnih kampanja koje kreću od lipnja 2025. Dakle, tužitelj se u 2022. i dijelom 2023. oglašavao na više od 50 autobusa u vlasništvu tužitelja te je od toga ostvario prihode, dok tuženiku nije platio zakupninu. Stoga, tužitelj ne samo da je ostvario dobit oglašavanjem na autobusima tuženika tijekom 2022. i 2023., već se i dodatno okoristio neplaćanjem zakupnine. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

3. Tužitelj je u daljnjem tijeku postupka istaknuo da unatoč tome što je u odredbi čl. 17. st. 4. Ugovora o zakupu vanjskih oglasnih površina na autobusima u vlasništvu KD AUTOTROLEJ d.o.o. br. 400-32-22-02 sklopljenog između tuženika i INFO MEDIA GROUP d.o.o. Zagreb propisano da se ugovor sklapa na određeno vrijeme od 1 godine, odredbom čl. 17. st. 5. i st. 5. propisano je da će se ugovor dodatno produžiti za vrijeme potrebno za provedbu novog natječaja za zakup oglasnih površina i odabir ponuditelja, čije raspisivanje se planira u prvom kvartalu 2023. godine, odnosno maksimalno 2 godine. Ugovor između tuženika i INFO MEDIA GROUP d.o.o. traje i dalje, odnosno traje duže od propisanog maksimuma, što znači da tužitelj osnovano potražuje naknadu štete (izmaklu korist) za dvije godine.

3.1. U odnosu na navode da je tužitelj nakon isteka Ugovora nastavio oglašavati na autobusima tuženika, tužitelj ističe da su navedeni navodi samo djelomično točni. U predmetnom slučaju radi se o reklamnim kampanjama i ugovorima sa krajnjim klijentima koji su sklopljeni prije 10. svibnja 2022., dakle tužitelj nije mogao nakon što je tuženik zaključio Ugovor o zakupu sa INFO MEDIA GROUP d.o.o. sklapati nove ugovore te ostvarivati prihod kao u razdoblju od 2016. do 2021. Oспорava se i navod da je tužitelj kroz razdoblje nakon isteka ugovora i kroz 2023. ima zauzeto oglasima 85 autobusa tuženika. Iz tablice zauzetosti razvidno je da je na većini autobusa koji su navedeni u istoj izvršena demontaža reklama. Za reklame koje su postavljene nakon isteka ugovora tužitelj nije naplaćivao nikakvu naknadu iz vrlo jednostavnog razloga, a to je jer se naknada u ovakvim poslovima naplaćuje odmah pri zaključenju ugovora o pružanju usluga. Za te usluge jedinu dobit je ostvarivao tuženik koji je za to razdoblje naplaćivao zakupninu. Člankom 19. Ugovora propisano da je obveza zakupodavca (KD AUTOTROLEJ) nakon isteka ugovornog vremena ili u slučaju prijevremenog raskida Ugovora, ispuniti obvezu zakupa

oglasnih površina prema krajnjim kupcima-oglašivačima iz ugovora između zakupoprimca i krajnjeg kupca-oglašivača, koji u vrijeme raskida, prekida ili isteka Ugovora zauzimaju odnosno imaju zakupljen oglasni prostor na autobusima. U tom slučaju je zakupoprimac, za trajanja tog ugovora sa oglašivačem, dužan plaćati naknadu zakupodavcu prema uvjetima iz čl. 5. Ugovora, razmjerno postotku površine koju stvarno zauzimaju oglasne poruke krajnjih oglašivača, na mjesečnoj osnovi. Dakle, navedeno predstavlja pravo tužitelja koje proizlazi iz Ugovora od 2016. te nema utjecaja na prava, tj. izgubljenu dobit koju je tužitelj pretrpio zbog nepoštivanja ugovornih odredbi od strane tuženika. Zaključno jednako pravo je ugovoreno i Ugovoru sklopljenom između tuženika i INFO MEDIA GROUP d.o.o. u čl. 17. st. 6.

4. Sud je izveo dokazni postupak uvidom u dokumentaciju koja je priložena spisu i obrazložena dalje u nastavku presude te saslušanjem svjedoka Renata Zubovića (iskaz na stranici 214-215 spisa), svjedoka Nikše Marušića (iskaz na stranici 216-217 spisa), svjedoka Dejana Horvata (iskaz na stranici 238-240 spisa) i svjedoka Sandre Mohorić (iskaz na stranici 241-242 spisa) te vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za ekonomiju i financije Violeti Peljušić iz Rijeke, D. Gervaisa 48 (Nalaz i mišljenje vještaka na stranici 254-263 spisa) utvrđujući odlučne činjenice savjesnom i brižljivom ocjenom svakog dokaza posebno te svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sve sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP-a, "Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07.-Odluka USRH, 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25.).

4.1. Na temelju izvedenog dokaznog postupka sud utvrđuje slijedeće:

4.2. Konačno preciziranim tužbenim zahtjevom sukladno Nalazu i mišljenju vještaka na ročištu održanom 12. svibnja 2026. tužitelj od tuženika traži naknadu štete u iznosu od 89.866,00 EUR s kamatom (stranica 531 spisa). Precizirani tužbeni zahtjev od 12. svibnja 2026. je djelomično osnovan.

5. Među strankama nije sporno da su tužitelj i tuženik bili u poslovnom odnosu na temelju Ugovora o zakupu oglasnih površina na autobusima u vlasništvu tuženika broj 400-06-16/18 od 30. kolovoza 2016. (dalje: Ugovor, stranica 7-20 spisa). Na temelju Ugovora tuženik je kao zakupodavac dao u zakup oglasne površine autobusa u njegovom vlasništvu, dok se je tužitelj kao zakupoprimac obvezao izrađivati, aplicirati i uklanjati oglasne poruke na autobusima u vlasništvu tuženika. Ugovor je sklopljen na razdoblje od 5 godina te je izmijenjen Dodatkom 1. Ugovoru zbog izvanrednih okolnosti nastalih uslijed pandemije virusa COVID 19 (Dodatak 1. na stranici 23-24 spisa). Također nije sporno da je Dodatkom 2. Ugovoru, Ugovor je produljen do 31. prosinca 2021. (stranica 22 spisa), dok je Dodatkom 3. Ugovoru od 28. prosinca 2021., produljen do 31. siječnja 2022., odnosno do okončanja postupka javnog poziva za prikupljanje ponuda za davanje u zakup oglasnih površina na autobusima (stranica 21 spisa). Nije sporno da su sve ostale odredbe Ugovora koje nisu mijenjane Dodacima, ostale na snazi neizmijenjene.

5.1. Također nije sporno da je tuženik 27. travnja 2022. na svojim web stranicama objavio Javni natječaj za zakup vanjskih oglasnih površina na autobusima u njegovom vlasništvu te da je 5. svibnja 2022. održano javno otvaranje ponuda i licitacija, na kojoj su sudjelovali tužitelj i zajednica ponuditelja INFO MEDIA GROUP d.o.o. Zagreb, INFO MEDIA GROUP d.o.o. Banja Luka, MEGATONE d.o.o. Banja Luka te MEDIA BUS d.o.o. Domžale (zapisnik na stranici 26-28 spisa).

5.2. Nije sporno da je na licitaciji početna cijena iznosila 500.000,00 kuna, a tužitelj URBANO OGLAŠAVANJE d.o.o. je ponudio cijenu od 550.000,00 kuna, dok je zajednica ponuditelja INFOMEDIA GROUP d.o.o. Zagreb ponudila cijenu od

750.000,00 kuna, nakon čega je tužitelj odustao od daljnje licitacije. Nije sporno da je najpovoljniju ponudu ponudila zajednica ponuditelja INFO MEDIA GROUP d.o.o. Zagreb, INFO MEDIA GROUP d.o.o. Banja Luka, MEGATONE d.o.o. Banja Luka u iznosu od 750.000,00 kuna godišnje (odluka o odabiru najpovoljnije ponude od 10. svibnja 2022. na stranici 25 spisa). Isto tako nije sporno da je na predmetnoj licitaciji tužitelj istaknuo svoje pravo na prvenstveni zakup te je izjavio da „pridržava pravo pozvati se na pravo prvenstvenog zakupa utvrđenog postojećim ugovorom o čemu će u roku od 8 dana obavijestiti KD AUTOTROLEJ d.o.o.“ (stranica 28 spisa). Budući da navedene činjenice među strankama nisu sporne, ne treba ih dokazivati sukladno odredbi čl. 221. st. 1. ZPP-a.

6. Sporno jest je li se tužitelj, povodom natječaja objavljenog 27. travnja 2022., imao pravo pozivati se na prvenstveni zakup iz Ugovora od 30. kolovoza 2016. s obzirom da se pravovremeno, sukladno čl. 19. Ugovora, pozvao na to pravo po svom punomoćniku Sanji Bravar, prihvatom uvjeta najpovoljnijeg ponuditelja. Također je sporno je li osnovan tužbeni zahtjev za naknadu štete s obzirom da tuženik nije ispunio svoju ugovornu obvezu, odnosno nije s tužiteljem sklopio ugovor o zakupu oglasnih površina na autobusima u vlasništvu tuženika sukladno javnom natječaju od 27. travnja 2022. Sporna jest i visina tužbenog zahtjeva.

7. Uvidom u Ugovor o zakupu oglasnih površina na autobusima u vlasništvu tuženika br. 400-06-16/18 od 30. kolovoza 2016. (stranica 7-20 spisa) utvrđeno je da su čl. 19. stranke ugovorile da tužitelj kao zakupoprimac ima pravo prvenstvenog zakupa koje se ostvaruje na način da je po prvom pozivu zakupodavca, zakupoprimac ovlašten zaključiti ugovor o zakupu prihvaćajući uvjete koje je zakupodavcu ponudio najpovoljniji ponuditelj zakupa oglasnih površina. Pravo na prvenstveni zakup ističe u roku od 15 dana od dana kada je zakupodavac primio poziv i predstavlja uvjet za zaključenje ugovora o zakupu oglasnih površina na autobusima. Zakupodavac nema pravo na prvenstveni zakup ukoliko je ugovor raskinut njegovom krivnjom i ako je to protivno pozitivnim propisima Republike Hrvatske. Dakle, kao nesporno je utvrđeno da je tužitelj sukladno odredbi čl. 19. Ugovora od 30. kolovoza 2016. imao ugovoreno pravo prvenstvenog zakupa.

7.1. Po ocjeni ovoga suda tužitelj se pravovremeno sukladno čl. 19. Ugovora pozvao na pravo prvenstvenog zakupa. Navedeno proizlazi iz činjenica da je jasno očitovao volju za sklapanjem ugovora o zakupu po cijeni koju je ponudio najpovoljniji ponuditelj, a kako to proizlazi iz dopisa tužiteljevog punomoćnika od 9. svibnja 2022. (stranica 33 spisa) i sadržaja zapisnika o javnom otvaranju ponuda i licitaciji od 5. svibnja 2022. (stranica 26-28 spisa). Tužitelj je sukladno ugovorenom pravu prvenstvenog zakupa iz Ugovora od 30. kolovoza 2016. imao pravo pozvati se na svoje pravo i pod jednakim uvjetima (najpovoljnija ponuda za tuženika) postati ovlaštenik predmetne ponude, koje pravo je tužitelj konzumirao izjavom od 9. svibnja 2022. (stranica 33 spisa).

7.2. Činjenica da je unatoč tome tuženik nesporno sklopio Ugovor sa zajednicom ponuditelja 26. svibnja 2022. (Ugovor na stranici 190-199 spisa) predstavlja povredu tuženikove obveze (da trpi ostvarenje prava prvenstvenog zakupa). To neovisno od činjenice što je Ugovor od 30. kolovoza 2016. prestao važiti zbog isteka razdoblja na koji je sklopljen, imajući u vidu produžavanje po Dodacima Ugovoru od 1.-3. sve do 31. siječnja 2022. To stoga što se pravo prvenstvenog zakupa, po naravi stvari, odnosi na idući natječaj za istu vrstu ugovorenih poslova, a kakav je bio u predmetnom slučaju budući da su prethodna dva od 10. ožujka 2022. i 1. travnja 2022. bila nesporno poništena.

8. Tuženik je tijekom postupka naveo da je prihvatio prigovor zajednice ponuditelja iz ranijeg poništenog natječaja u kojem je bilo navedeno da se odredbom da prijašnji zakupnik ima pravo prvenstva zakupa ako prihvati uvjete najpovoljnijeg ponuditelja prijeći pristup tržištu i onemogućuje zdravu tržišnu utakmicu te da je tuženik iz tog razloga objavio javni natječaj od 27. travnja 2022. bez odredbi o pravu prvenstva zakupa prijašnjeg zakupoprimca.

8.1. Tuženikove navode da bi ugovoreno pravo prvenstvenog zakupa u korist tužitelja predstavljalo zabranjeni sporazum (klauzulu) i da bi se tom klauzulom narušavalo tržišno natjecanje sud utvrđuje neosnovanim. To iz razloga što postojanje zabranjenih sporazuma utvrđuje Agencija za zaštitu tržišnog natjecanje sukladno čl. 9. st. 1 Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja („Narodne novine“ broj 79/09., 80/13. i 41/21.). Tuženik nije tvrdio niti dokazao da je doneseno rješenja o utvrđivanju zabranjenog sporazuma. Ostvarenje prava na prvenstveni zakup ne predstavlja nejednake uvjete, a niti samo po sebi ne stavlja tužitelja u najpovoljniji položaj u odnosu na ostale ponuditelje. Navedeno iz razloga što su sudionici na licitaciji slobodni ponuditi cijenu svojih usluga do visine koju smatraju profitabilnom, a koja će ujedno isključiti ostale zainteresirane sudionike. Pravo prvenstvenog zakupa predstavlja ograničenje koje je trebalo biti objavljeno i u natječajnim uvjetima 27. travnja 2022., a nije sporno da takvo ograničenje nije bilo objavljeno. Po ocjeni ovoga suda nema zapreke da na natječajima sudjeluju ovlaštenici kakvog dodatnog prava i da to pravo u sklopu natječajnih uvjeta ostvaruju. Slijedom navedenog, ne postoji ništetnost po sili zakona na koju sud pazi po službenoj dužnosti pozivom na čl. 8. st. 4. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja. Činjenica što tuženik nesporno u javnom natječaju od 27. travnja 2022. nije naveo odredbe o pravu prvenstva zakupa prijašnjeg zakupoprimca (tužitelja), koje je nesporno među strankama ugovoreno, nije od utjecaja na odluku o osnovanosti tužbenog zahtjeva.

9. Odredba čl. 342. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO-a, "Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23. i 155/23.) propisuje da kada dužnik ne ispunji obvezu ili zakasni s njezinim ispunjenjem, vjerovnik ima pravo zahtijevati popravljivanje štete koju je zbog toga pretrpio. Budući da je tuženik skrivio nemogućnost ispunjenja (ostvarenje prava prvenstvenog zakupa i sklapanja ugovora) jer je sklopio ugovor s trećom osobom, tužitelju pripada pravo zahtijevati popravljivanje štete koju je zbog toga pretrpio u smislu citirane odredbe čl. 342. st. 2. ZOO-a.

10. Što se tiče visine tužbenog zahtjeva, sukladno odredbi čl. 346. st. 1. ZOO-a vjerovnik ima pravo na naknadu obične štete i izmakle koristi te pravičnu naknadu neimovinske štete, koje je dužnik u vrijeme sklapanja ugovora morao predvidjeti kao moguće posljedice povrede ugovora, a s obzirom na činjenice koje su mu tada bile poznate ili morale biti poznate. U konkretnom slučaju tužitelj traži naknadu štete po osnovi izmakle koristi koju je pretrpio zbog tuženikovog nepoštivanja ugovorenog prava prvenstvenog zakupa u korist tužitelja u čl. 19. Ugovora od 30. kolovoza 2016.

10.1. Budući da je tuženik osporio visinu tužbenog zahtjeva, sud je prihvatio tužiteljev prijedlog i odredio izvođenje dokaznog postupka vještačenjem po vještaku financijske struke, s time da je zadatak vještaka bio utvrditi visinu nastale štete tj. izmakle koristi tužitelja zbog nesklapanja ugovora o zakupu oglasnih površina na autobusima u vlasništvu tuženika u visini prosječnog godišnjeg prihoda tužitelja, uzimajući u obzir ukupne prihode tužitelja od zakupa oglasnih površina i produkcije oglasnih poruka na autobusima tuženika u prethodnom razdoblju od pet godina (1. rujna 2016. do 31. kolovoza 2021.), umanjeno za tužiteljeve troškove.

10.2. Stalni sudski vještak za ekonomiju i financije Violeta Peljušić iz Rijeke, Drage Gervaisa 48 u svom Nalazu i mišljenju od 26. siječnja 2026. navodi da je detaljno analizirao pribavljenu dokumentaciju te je uzeo u obzir ukupne prihode tužitelja od zakupa oglasnih površina i produkcije oglasnih poruka koji su ostvareni u razdoblju od 1. rujna 2016. do 31. kolovoza 2021. umanjeno za troškove povezane sa stvaranjem tog prihoda. Vještak zaključuje da visina nastale štete odnosno izmakle koristi tužitelja zbog nesklapanja Ugovora o zakupu oglasnih površina na autobusima u vlasništvu tuženika iznosi 48.750,00 prosječnog godišnjeg prihoda prije oporezivanja. Tako vještak utvrđuje ostvareni prihod tužitelja za 2016.-2017. od 108.523,00 EUR, za 2017.-2018. od 129.870,00 EUR, za 2018.-2019. od 194.884,00 EUR, za 2019.-2020. od 143.511,00 EUR, za 2020.-2021. od 120.324,00 EUR, odnosno ukupno za 1. rujna 2016.-1. rujna 2021. od 697.113,00 EUR. Nadalje utvrđuje prosječni godišnji prihod 100,00% u iznosu od 139.423,00 EUR. Vještak dalje utvrđuje umanjena za troškove povezane sa stvaranjem prihoda i to troškovi zakupa i produkcije od 62.504,00 EUR, troškovi materijala za izradu oglasa od 19.696,00 EUR, plaća djelatnika na terenu-montera od 7.540,00 EUR, vođenje poslovnih knjiga od 933,00 EUR. Prosječni godišnji prihod prije oporezivanja 34,96% iznosi 48.750,00 EUR. Porez na dobit iznosi 4.875,00 EUR. Stoga vještak utvrđuje prosječni godišnji prihod nakon oporezivanja u iznosu od 43.875,00 EUR, odnosno zaokruženo 44.000,00 EUR.

10.3. Tužitelj je naveo da je suglasan sa Nalazom i mišljenjem vještaka, osim u dijelu u kojem se dobit tužitelja umanjuje za trošak vođenja poslovnih knjiga u iznosu 933,00 EUR navodeći da je trošak vođenja poslovnih knjiga tužitelj u obvezi plaćati neovisno o tome posluje li sa tuženikom ili ne, tj. neovisno o tome kolike prihode ostvaruje i dalje je u obvezi plaćati mjesečne iznose knjigovodstvenom servisu. Tužitelj također nije suglasan sa Nalazom i mišljenjem u kojem se prosječni godišnji prihod prije oporezivanja umanjuje za porez na dobit u iznosu od 4.875,00 EUR. Naime tužitelj tužbom potražuje bruto iznos dok će porezne obveze podmiriti tek nakon što mu šteta od strane tuženika bude nadoknađena. Također predlaže da vještak utvrđenu štetu uveća za stopu inflacije sukladno relevantnim podacima Državnog zavoda za statistiku.

10.4. Vještak se u podnesku od 25. ožujka 2026. očitovao na tužiteljeve primjedbe, kao i prilikom usmenog obrazlaganja Nalaza i mišljenja na ročištu 12. svibnja 2026. Što se tiče troška vođenja poslovnih knjiga vještak je naveo da se u postupku utvrđivanja izgubljene dobiti primjenjuje ekonomsko-računovodstveno načelo prema kojem se ukupni troškovi poslovanja raspoređuju na pojedine aktivnosti odnosno izvore prihoda. U konkretnom slučaju trošak vođenja poslovnih knjiga nije uzet proizvoljno, već je raspoređen po ključu raspodjele temeljenom na udjelu ostvarenih prihoda od izrade oglasnih poruka i zakupa oglasnog prostora po Ugovoru s društvom tuženikom, u odnosu na ukupno ostvarene prihode tužitelja od iste djelatnosti. Trošak vođenja poslovnih knjiga predstavlja opći trošak poslovanja koji se, sukladno pravilima ekonomske struke, raspoređuje na pojedine prihode i kao takav je metodološki opravdano uključen u predmetni izračun.

10.5. U odnosu na umanjene za porez na dobit vještak navodi da izgubljena dobit predstavlja neto ekonomsku korist koju bi tužitelj ostvario u redovnom poslovanju. Budući da porez na dobit predstavlja zakonsku obvezu koja tereti ostvarenu dobit, isti je nužno uzeti u obzir pri utvrđivanju stvarne dobiti. Vještak također navodi da do dvostrukog oporezivanja neće doći budući da se dosuđena naknada štete ne oporezuje po hrvatskim zakonima te će ona ući u umanjene osnovice za plaćanje poreza nakon što se dosudi.

10.6. Što se tiče uvećanja za stopu inflacije vještak navodi da u okviru ekonomskog vještačenja šteta je utvrđena na temelju stvarnih povijesnih podataka, te dodatno uvećanje za inflaciju ne predstavlja dio metodologije izračuna izgubljene dobiti.

10.7. Tuženik nije imao primjedbi na Nalaz i mišljenje vještaka.

10.8. Tužitelj je na ročištu održanom 12. svibnja 2026. uredio tužbeni zahtjev uzimajući u obzir Nalaz i mišljenje vještaka te je zatražio naknadu štete u iznosu od ukupno 89.866,00 EUR, koji se iznos odnosi na prosječni godišnji prihod u zaokruženom iznosu od 44.000,00 EUR uvećano za vođenje poslovnih knjiga u iznosu od 933,00 EUR (x2).

10.9. Sud je u cijelosti prihvatio Nalaz i mišljenje vještaka s obzirom da je njegov Nalaz ocijenio objektivnim, jasnim i u skladu s ostalim izvedenim dokazima (dokumentacijom koja prileži spisu), kao i iz razloga što se vještak detaljno očitovao na sve primjedbe tužitelja i jasno ih otklonio.

11. Prije svega se ističe da je tuženik tijekom postupka osporavao potraživanje navodno izmakle koristi tužitelja za dvije godine navodeći da je iz sadržaja javno objavljenog natječaja od 27. travnja 2022., kao i iz čl. 17. st. 4. Ugovora od 26. svibnja 2022. sklopljenim s društvom INFO MEDIA GROUP d.o.o. Zagreb određeno da se ugovor sklapa na razdoblje od jedne godine.

11.1. Uvidom u opće odredbe (1.1.) javnog natječaja od 27. travnja 2022. (stranica 162 spisa) utvrđeno je da je u natječaju navedeno da će se ugovor zaključiti na razdoblje od jedne godine te da će se ugovor dodatno produžiti za vrijeme potrebno za provedbu novog natječaja za zakup oglasnih površina i odabir ponuditelja, čije raspisivanje se planira u prvom kvartalu 2023. po isporuci novih autobusa, kao i da je maksimalno trajanje ugovora dvije godine od dana zaključenja. Isto je navedeno i u čl. 17. st. 1. Ugovora sklopljenim sa zakupoprimcem INFO MEDIA GROUP d.o.o. Zagreb od 26. svibnja 2022. u kojem je navedeno da Ugovor stupa na snagu 1. srpnja 2022., kao i da je maksimalno trajanje Ugovora dvije godine od dana stupanja na snagu Ugovora (st. 5. i 6.). Također iz iskaza svjedoka Nikše Marušića, pomoćnika direktora tuženika sud je utvrdio da je Ugovor s INFO MEDIA GROUP d.o.o. Zagreb trajao pune dvije godine, odnosno od 1. srpnja 2022. do 30. lipnja 2024.

11.2. Slijedom navedenog, maksimalno trajanje Ugovora s INFO MEDIA GROUP d.o.o. je dvije godine od stupanja na snagu Ugovora, koliko je nesporno taj Ugovor i trajao. Stoga tužitelj osnovano potražuje naknadu štete po osnovi izmakle koristi za dvije godine.

12. Tužitelj je u preciziranom tužbenom zahtjevu od 12. svibnja 2026. zatražio i naknadu štete po osnovi troška vođenja poslovnih knjiga u iznos od 933,00 EUR (x2) za koji iznos je vještak, između ostalih troškova, umanjio ostvareni prosječni prihod tužitelja. Po ocjeni suda tužitelj neosnovano traži naknadu štete i po osnovi troška vođenja poslovnih knjiga te u tom dijelu u cijelosti prihvaća obrazloženje vještaka. To iz razloga što je uvidom u Nalaz i mišljenje vještaka (stranica 9 Nalaza i mišljenja i 262 spisa) sud utvrdio da je vještak taj trošak rasporedio po ključu raspodjele temeljenom na udjelu ostvarenih prihoda od izrade oglasnih poruka i zakupa po ugovoru s tuženikom u odnosu na ukupno ostvarene prihode tužitelja od iste djelatnosti (indeks 0,3134). Također je vještak prilikom usmenog obrazlaganja Nalaza i mišljenja naveo da tužitelj ne bi dva puta platio vođenje poslovnih knjiga jer se radi o neto ostvarenoj dobiti te je trošak vođenja poslovnih knjiga uzet po određenom ključu vezano za prihode po predmetnom Ugovoru.

12.1. Sud također utvrđuje da je tužitelj neosnovano tražio naknadu štete uzevši u obzir zaokruženi iznos prosječnog godišnjeg prihoda od 44.000,00 EUR budući da je vještak matematički točno utvrdio prosječni godišnji prihod nakon oporezivanja u iznosu od 43.875,00 EUR. Ostale primjedbe tužitelja na Nalaz koji se odnose na eventualnu inflaciju i porez na dobit sud nije posebno obrazlagao budući da ih tužitelj niti ne potražuje tužbenim zahtjevom.

13. Tuženik je nadalje prigovarao da tužitelj nema pravo na naknadu izmakle koristi jer da se tužitelj, nakon isteka Ugovora od 30. kolovoza 2016., u 2022. i dijelom 2023. oglašavao na više od 50 autobusa u vlasništvu tuženika te je od toga ostvario prihode, dok tuženiku nije platio zakupninu.

13.1. Te tuženikove navode sud utvrđuje neosnovanim. Točno je da se tužitelj nakon isteka Ugovora nastavio oglašavati na određenom broju autobusa tuženika, no riječ je o reklamnim kampanjama i ugovorima s krajnjim klijentima koji su sklopljeni prije isteka Ugovora. Člankom 19. Ugovora propisano da je obveza zakupodavca (tuženika) nakon isteka ugovornog vremena ili u slučaju prijevremenog raskida Ugovora, ispuniti obvezu zakupa oglasnih površina prema krajnjim kupcima-oglašivačima iz ugovora između zakupoprimca i krajnjeg kupca-oglašivača, koji u vrijeme raskida, prekida ili isteka Ugovora zauzimaju odnosno imaju zakupljen oglasni prostor na autobusima. U tom slučaju je zakupoprimac, za trajanja tog ugovora sa oglašivačem, dužan plaćati naknadu zakupodavcu prema uvjetima iz čl. 5. Ugovora, razmjerno postotku površine koju stvarno zauzimaju oglasne poruke krajnjih oglašivača, na mjesečnoj osnovi. Stoga pravo tužitelja na oglašavanje krajnjih kupaca na autobusima tuženika nakon isteka Ugovora iz 2016. predstavlja ugovoreno pravo tužitelja.

13.2. Iz iskaza svjedoka Renata Zubovića, koji je u sporno vrijeme bio direktor tužitelja i svjedoka Dejana Horvata sud je utvrdio da je praksa između stranaka bila takva da oglašavanje na autobusima tuženika traje do kada je ugovoreno te je u tablicama koje je tužitelj dostavljao tuženiku bilo točno navedeno do kada traje ugovor za svaku pojedinu reklamu. Tužitelj nije ugovarao nove kampanje nakon isteka ugovora, a na pitanje je li ostvarivao dobit nakon isteka ugovora odgovorio je da nije jer su reklame uglavnom plaćene unaprijed, ali je i dalje postojala obveza prema tuženiku vezano za plaćanje zakupnine. Nakon uvida u tablicu koja prileži na stranicama 200-201 spisa iskazao je da je to popis svih reklama u petoj odnosno zadnjoj godini poslovanja s tuženikom. Tako na primjer pod rednim brojem 4 HOK osiguranje znači da se reklame odnose na to osiguranje odnosno da je to klijent, oglašavanje na garažnom broju 710 prema Ugovoru broj 16/20 s time da je reklama montirana 22. listopada 2022., a tuženiku je dostavljen zapisnik o montaži s fotodokumentacijom, a vrijeme reklame je bilo od 22. listopada 2020. do 22. listopada 2021. te je i navedena cijena produkcije odnosno printa i montaže te cijena zakupa i tako za sve klijente. Takvu tablicu tužitelj je dostavljao tuženiku svaki mjesec s time da bi dodavali nove kampanje odnosno klijente odnosno svaki mjesec. U tablicama su uvijek bile navedene i kampanje koje su istekle i koje su aktivne i nove dodane, a što je vidljivo prema datumu zakupa (isto proizlazi i iz iskaza svjedoka Sandre Mohorić, koja je zaposlena kod tuženika kao referent prodaje i koja je radila fakture prema tužitelju kroz cijelo ugovoreno razdoblje). Iskazao je da su neke kampanje sukladno tablici trajale i u 2023. nakon isteka ugovora o zakupu, odnosno trajale su do datuma koji je ugovoren u navedenim tablicama jer je tako bilo ugovoreno s klijentima. To vrijeme se eventualno moglo produžiti ako bi neki autobus bio neispravan, s time da su podatke o neispravnosti autobusa dobivali od tuženika. Izračun realizacije je tužitelj bio dužan dostavljati tuženiku te je to bila osnova za

fakturiranje varijabilnog dijela naknade, kao i kontrola je li sve što je fakturirano bilo i plaćeno.

13.3. Isto proizlazi i iskaza svjedoka Nikše Marušića, pomoćnika direktora tuženika koji je iskazao da je tuženik ispoštovao ugovore koje je tužitelj imao sklopljene s trećim osobama, a koji su istjecali nakon prestanka ugovora o zakupu između stranaka, s time da je u ugovoru koji je bio sklopljen s tužiteljem bilo predviđeno da će se bez obzira na rok trajanja ugovora između stranaka, poštovati rokovi ugovora koje je tužitelj sklopio s trećim osobama, tako da su neke reklame koje je tužitelj ugovorio na autobusima bile i do kraja 2023. Nakon što mu je predložena tablica na stranici 200-201 spisa odgovorio je da je to popis reklama koje su bile na oglasnim površinama tuženika. Tuženik nije skidao reklame tužitelja do njihovog isteka, a novom zakupcu su ponudili autobuse koji su bili slobodni.

13.4. Uvidom u Zapisnik o usklađenosti evidencije oglasnih površina odnosno Tablicu zauzetosti (stranica 200-201 spisa) točno je vidljiv datum montaže i demontaže pojedinih reklama. Iz Ugovora između stranaka od 30. kolovoza 2016., kao i iskaza saslušanih svjedoka jasno proizlazi da je tužitelj imao ugovoreno pravo da je tuženik dužan nakon isteka ugovorenog vremena ispuniti obvezu zakupa oglasnih površina prema krajnjim kupcima-oglašivačima tužitelja, što je tuženik i učinio. Dakle, navedeno predstavlja pravo tužitelja koje proizlazi iz Ugovora od 2016. te nema utjecaja na prava, tj. izmaklu korist koju je tužitelj pretrpio zbog nepoštivanja ugovornih odredbi od strane tuženika. Također isto tako pravo je ugovoreno i Ugovoru sklopljenom između tuženika i INFO MEDIA GROUP d.o.o. u čl. 17. st. 6.

14. Slijedom svega navedenog, sud je primjenom citiranih ugovornih i zakonskih odredbi čl. 342. st. 2. i čl. 346. ZOO-a prihvatio tužbeni zahtjev u iznosu od 87.750,00 EUR (43.875,00 EURx2, t. I. izreke presude).

14.1. Budući da se tuženik protivio djelomičnom povlačenju tužbe na ročištu 12. svibnja 2026. na kojem je tužitelj uredio tužbeni zahtjev, to je sud odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev u preostalom iznosu od 44.260,14 EUR te u iznosu od 2.116,00 EUR (ukupnom iznosu od 46.376,14 EUR) po osnovi troškova vođenja poslovnih knjiga i zaokruženog iznosa godišnjih prihoda koji je utvrdio neosnovanim. S obzirom da je u konkretnom slučaju riječ o naknadi štete, to se primjenjuju odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a o zakonskim zateznim kamatama po stopi za ostale odnose. Stoga je i u dijelu u kojem tužitelj traži plaćanje zakonske zatezne kamate po stopi većoj od dosuđene u t. I. izreke presude odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan (t. II. izreke presude).

15. Odluku o parničnom trošku sud je donio na temelju odredbe čl. 154. st. 2. i 5. i čl. 155. ZPP-a. Omjer uspjeha u parnici ocjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu (kojeg je tužitelj postavio na ročištu 12. svibnja 2026.), vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove tužbenog zahtjeva sukladno čl. 154. st. 2. ZPP-a. Sud je odlučio da je tuženik dužan nadoknaditi sve troškove tužitelju budući da tužitelj nije uspio samo u razmjerno neznatnom dijelu svog konačno postavljenog zahtjeva (2.116,00 EUR), a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi, posebno uzimajući u obzir da je tuženik osporavao kako osnovu, tako i visinu tužbenog zahtjeva (čl. 154. st. 5. ZPP-a). Stoga je sud tužitelju, uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora od 134.126,14 EUR, priznao parnični trošak u iznosu od 23.530,47 EUR (t. III. izreke presude).

15.1. Prije svega se ističe da je tužitelj sukladno vrijednosti predmeta spora imao pravo tražiti po radnji nagradu u iznosu od 2.018,00 EUR uvećano za PDV sukladno Tbr. 7/1, dok je tužitelj neosnovano po radnji tražio nagradu u iznosu od 2.032,00 EUR uvećano za PDV.

15.2. Tužitelj ima pravo na naknadu parničnog troška koji se odnosi na trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 331,81 EUR i na presudu u iznosu od 1.018,66 EUR sukladno Zakonu o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/18. i 51/23.) i Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 37/23.) te na trošak zastupanja po Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa, "Narodne novine" broj 138/23.), budući da je tužitelja zastupao odvjetnik, koji se sastoji od troška tužbe u iznosu od 2.018,00 EUR sukladno Tbr. 7/1, troška sastava obrazloženih podnesaka od 8. svibnja 2025., 14. studenog 2025. i 12. ožujka 2026., kojim se očituje na Nalaz i mišljenje vještaka u iznosu od po 2.018,00 EUR (ukupno 6.054,00 EUR) sukladno Tbr. 8/1 te troška zastupanja na ročištima 8. svibnja 2025., 1. srpnja 2025., 22. rujna 2025. i 12. svibnja 2026. u iznosu od po 2.018,00 EUR (ukupno 8.072,00 EUR) sukladno Tbr. 9/1, što ukupno iznosi 16.144,00 EUR, uvećano za PDV u iznosu od 4.036,00 EUR sukladno Tbr. 42, te uvećano za trošak financijskog vještačenja u iznosu od 2.000,00 EUR.

15.3. Odredba čl. 151. st. 3. ZPP-a propisuje da parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka. O zateznim kamatama na iznos parničnih troškova sud odlučuje na zahtjev stranke. Budući da je takav zahtjev tužitelj postavio u zahtjevu za naknadu parničnog troška, to je sud odlučio kao u točki III. izreke presude.

15.4. Tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška u preostalom iznosu od 195,00 EUR je neosnovan (t. IV. izreke presude). Sud tužitelju nije priznao trošak u navedenom iznosu, koji se prije svega odnosi na razliku u dosuđenoj nagradi po svakoj radnji te na trošak zastupanja na ročištu za objavu presude 12. lipnja 2026. u iznosu od 100,00 EUR uvećano za PDV budući da tužiteljev punomoćnik na to ročište nije pristupio te s obzirom da ti troškovi nisu bili potrebni za vođenje parnice sukladno čl. 155. ZPP-a.

Rijeka, 12. lipnja 2026.

Sutkinja
Tamara Jugo Smoljanović

UPUTA O PRAVU NA IZJAVLJIVANJE PRAVNOG LIJEKA:

Protiv ove presude stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu (čl. 348. st. 1. ZPP-a).

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti (čl. 352. st. 1. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-30889-5d208**

Kontrolni broj: **066f6-578a0-48265**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TAMARA JUGO SMOLJANOVIĆ, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.